

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.093/2020/13.szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Serfőzőné dr. Fábián Erzsébet (Helység3/10,) ügyvéd által képviselt Felperes1 (cím3.) I. rendű és Felperes2 (cím3.) II. rendű felperesnek – dr. Matuszka István (Helység8 8,) jogtanácsos által képviselt Részvénytársaság1 (cím5.) I. rendű és dr. Ruzsoly-Boza Tünde jogtanácsos által képviselt Zrt2. (Helység2/9,) II. rendű alperes ellen – szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében meghozta a következő

ítéletet:

A törvényszék a felperesek keresetét **elutasítja**.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül együttesen az I. rendű és II. rendű alperesek részére 40.000.-(negyvenezer) Ft – 40.000.-(negyvenezer) Ft perköltséget.

A le nem rótt 661.500.-(hatszázhatvanegyezer-ötszáz) Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartásása irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] I. rendű Felperes1 2008. augusztus 19.-én 13 millió forint CHF alapú kölcsön nyújtása iránt terjesztett elő kölcsönkérelmet az Zrt3-nél. A kölcsönkérelem 9. oldalán, az I. rendű felperes aláírása fölött található utolsó bekezdésben az I. rendű felperes nyilatkozott arról, hogy a bank felvilágosítását – amely szerint a devizában kért kölcsön vonatkozásában az árfolyamváltozásból eredően a kölcsön adósának árfolyamkockázata keletkezik – megértette és tudomásul veszi.

[2] A felperesek 2008. szeptember Zrt4-nél a „külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” elnevezésű tájékoztatást írtak alá.

A tájékoztatás az alábbiakat tartalmazza: A bank ezúton szeretné felhívni a figyelmét arra, hogy a devizában történt finanszírozás választásával ön élvezheti a választott deviza piacának előnyeit, ugyanakkor viseli annak kockázatait is. A kölcsönszerződés megkötésével ön tudomásul veszi, hogy a bank a folyósított kölcsönösszeget a választott devizanemben tartja nyilván, és ön arra vállal kötelezettséget, hogy a kölcsönt az ön által választott külföldi devizában fizeti vissza.

Tekintettel arra, hogy a forint és az ön által szerződés szerint választott idegen deviza átváltási aránya – árfolyam – a napi piaci mozgások hatására változhat, a bank felhívja a figyelmét, hogy egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés önnek előre nem látható és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat. Ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy növekedik a finanszírozás „ellenértéke”: a tőke összeg és kamatainak megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forintösszeg szükséges – tehát ebben az esetben a felvett devizahitel visszafizetéséhez több forintot kell – a megfelelő devizanemre átváltva felhasználnia. A kamatszint a finanszírozás devizanemében többnyire különbözik a forint kamatszintjétől és teljesen más tendenciát követ. A kölcsönszerződésen ön az aláírásával igazolja, hogy ennek a finanszírozásnak a kockázatairól világos tájékoztatást kapott, a kockázati összetevőket ismeri, és a hitelt ennek ismeretében is fel kívánja venni.

[3] Az I. és II. rendű felperesek, mint adósok és zálogkötelezettek, valamint az I. rendű alperes jogelődje között 2008. szeptember 18-án hitelkiváltás céljából önálló zálogjoggal biztosított deviza-alapú szabadfelhasználású kölcsönszerződés jött létre ... szerződésszámon. A szerződés I. rész 1.1.) pontja rögzíti, hogy a hitelező a jelen szerződésben meghatározott feltételekkel a jelen szerződés II. részében nevesített ingatlanon alapított önálló zálogjog fedezet mellett az adós részére 130.073.-CHF összegű hitelkeretet nyit, melynek terhére kölcsönöket nyújt.

[4] Az I.2.) pont alapján a kölcsön célja szabadfelhasználású, illetve hitelkiváltás esetén az adós és Zrt5. között 2007. november 30-án ... szerződésszámon megkötött kölcsönszerződés alapján fennálló kölcsöntartozás adós általi teljes visszafizetése.

Az 1.3.1.) pont szerint az első kölcsön összege 82.773.- svájci franknak a folyósítás napján érvényes, a hitelező által alkalmazott és hirdetményében megjelentetett hitelkonverziós vételi árfolyamon számított forint ellenértéke, de legfeljebb 11.200.000.-Ft.

[5] A szerződés III.2.) pontja alapján a kölcsön árfolyamkockázatával kapcsolatban az adós kijelenti, hogy az erre vonatkozó, hitelező által részére nyújtott részletes tájékoztatást megismerte, a devizahitel igénybevételével együtt járó és kizárólagosan őt terhelő árfolyamkockázattal tisztában van. Jelen szerződés aláírásával adós tudomásul veszi, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ő viseli. Kijelenti továbbá, hogy az árfolyamkockázatból adódó lehetséges hatásokat alapos megfontolás tárgyává tette, és a kockázatot fizetőképességének és vagyoni helyzetének megfelelően mérlegelve vállalta.

[6] A fenti szerződést a felek 2009. július 27. napján módosították futamidő hosszabbítással és esedékességi nap módosításával.

[7] Ugyanezen a napon 2009. július 27. napján a felperesek mint adósok és zálogkötelezettek, valamint az I. rendű alperes jogelődje ... számon deviza alapú áthidaló kölcsön elnevezésű ingatlan jelzálogjoggal biztosított jelzálogkölcsön szerződést kötöttek.

[8] A szerződésben előzményként rögzítésre került, hogy a felek szerződésszámon 2008. szeptember 18. napján ingatlanon alapított, önálló zálogjoggal biztosított deviza alapú, szabad felhasználású kölcsönszerződést kötöttek hitelkiváltásra (továbbiakban eredeti kölcsönszerződés).

A szerződés 1.1.) pontja alapján az eredeti kölcsönszerződés megkötése óta bekövetkezett kedvezőtlen pénzüpiaci változásokra, valamint az adós fizetési képességének romlására tekintettel hitelező az adós részére további 20.900.-CHF kölcsönt nyújt.

A szerződés 9.2.) szerint a kölcsön árfolyamkockázatával kapcsolatban az adós kijelenti, hogy az erre vonatkozó, hitelező által részére nyújtott részletes tájékoztatást megismerte, a devizahitel igénybevételével együtt járó, és kizárólagosan őt terhelő árfolyamkockázattal tisztában van. Jelen szerződés aláírásával adós tudomásul veszi, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ő viseli. Kijelenti továbbá, hogy az árfolyamkockázatból adódó lehetséges hatásokat alapos megfontolás tárgyává tette, és a kockázatot fizetőképességének és vagyoni helyzetének megfelelően mérlegelve vállalta.

[9] A felperesek a keresetlevél visszautasítását követően 2017. május 23. napján keresetet terjesztettek elő az ügy előzményére hivatkozással.

[10] Keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a felperesek és az Zrt6. alperes között 2008. szeptember 18. napján megkötött 001. számú kölcsönszerződés és 2009. július 27. napján megkötött 002. számú kölcsönszerződés teljes egészében érvénytelen, mert a szerződések megkötésénél felperesek a pénzügyi intézménytől nem kaptak megfelelő, világos és érthető tájékoztatást az árfolyamkockázatról, felperesek megfelelő kockázatfeltáró nyilatkozatot nem írtak alá. Felperesek alappal gondolhatták, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy felpereseket csak korlátozott mértékben terheli. 25 éves futamidőre vették fel a hitelt, így a banknak a hitelajánlatot megelőzően visszafelé 25 évre be kellett volna mutatni, hogy hogyan változott ebben az időszakban az árfolyam. A banknak kockázatelemzést kellett volna végeznie és ezt bemutatni az ügyfeleknek. A csatolt újságcikkek alapján álláspontjuk szerint köztudomású volt az, hogy a devizahitelek felvételének nincs vagy nem jelentős az árfolyamkockázata.

[11] Az alperes megszegte a régi Ptk. 205. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét, valamint a Hpt. 203. § (4) bekezdése szerinti kötelezettségét, mert nem tárta fel a szerződéses ügyletben a felpereseket érintő árfolyamkockázatot, megfelelő kockázatfeltáró nyilatkozatot nem tett. Ezek alapján a szerződésnek az árfolyamkockázatra

vonatkozó rendelkezése tisztességtelen a Ptk. 209. § (1) (2) bekezdése alapján, mely miatt a kölcsönszerződés érvénytelen.

[12] Az érvénytelenség jogkövetkezményeként a felperesek kérték a szerződés érvényessé nyilvánítását, és a szerződés módosítását az árfolyamkockázat kiküszöbölésével. Kérték annak megállapítását, hogy az eredeti kölcsönszerződés szerint a felperesek 11.025.000.-Ft kölcsönt vettek fel, évi 7,41 %-os ügyleti kamatmérték mellett, melyet 240 hónap alatt kötelesek visszafizetni forintban. Az előállt érdeksérelem kiküszöbölésével a felek közötti elszámolás során a felperesek fennálló tőketartozása 2017. május 31. napján összesen: 15.963.411.-Ft. Hivatkoztak rá, hogy a hitelszerződésben a kölcsön átváltásaként 11.025.000.-Ft összeget kaptak meg, az nem ismert előttük, hogy hogyan lehetséges az, hogy a hitelszerződésben megjelölt teljes összeget terheltek az ingatanra fedezetként, holott a korábbi banki hitel kiváltása 11.025.000.-Ft-nak megfelelő devizaösszeg volt.

[13] Az I. rendű felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy Tanú2 ügyintéző azt mondta nekik, hogy 45-50.000.-Ft havi törlesztőrészletnél nem lesz magasabb a törlesztőrészlet. Kifogásolta, hogy 130 valahányezer svájci frankot foglaltak bele a szerződésbe, és nem ezt folyósították. Azt elismerte, hogy elolvasta a kölcsönszerződést, és annak elolvasását követően kérdése nem volt, nem kérdezett rá a szerződés III.2.) bekezdésében foglaltakra sem. Előadása szerint a devizahitelek kockázatairól nem kaptak szóbeli tájékoztatást, csak annyit mondtak, hogy ez a legolcsóbb, legbiztosabb hitel.

[14] A II. rendű felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy ő belenézegetett a szerződésbe, azt nem olvasta végig. Végigolvasta viszont a tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól szóló dokumentumot, és utána kérdezett rá, hogy mit jelent ez a deviza. Erre mondta az ügyintéző, hogy 300.-Ft fölé csak akkor megy, ha világháború lesz.

[15] Az I. rendű alperes jogelődje az Zrt3. ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alperes pontosan feltárta a devizahitelezés várható kockázatait. A szerződésbe foglalt tájékoztatás tényét és tartalmát a felperesek aláírásukkal igazoltan tudomásul vették. A felperesek által aláírt, külön íven szerkesztett kockázatfeltáró nyilatkozat világos, érthető megfogalmazást tartalmaz. Erre való tekintettel a felperesek alappal nem gondolhatták, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őket csak korlátozott mértékben vagy egyáltalán nem terheli. Álláspontja szerint téves a szerződés érvényessé nyilvánítása és a szerződés bíróság általi módosítására vonatkozó felperesi indítvány is, nem állnak fenn a szerződés bíróság általi módosításának feltételei. Amennyiben a bíróság helyt adna a felperesi keresetnek és megállapítaná a perbeli szerződés érvénytelenségét, a bírói gyakorlat alapján a szerződés hatályossá nyilvánítása lenne az alkalmazandó jogkövetkezmény.

[16] A II. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott rá, hogy a perbeli kölcsönszerződés III/2.) pontja részletekbe menően feltárta, hogy milyen kockázatot jelent az árfolyam változása. Ezen túlmenően mindkét felperes külön kockázatfeltáró nyilatkozatot is aláírt a szerződés megkötésének időpontjában, amelyben a szerződésben leírtakon túl is részletesebben tájékoztatták a felpereseket a devizában történő eladósodás veszélyeiről. Mindkét felperes a nyilatkozatot aláírta, tartalma tehát ismert és megismert volt a felperesek

előtt. Hivatkozott a 6/2013. PJE és 2/2014. PJE határozat rendelkezéseire, valamint a bírósági joggyakorlatra.

[17] A törvényszék 2020. március 2. napján kelt 27P.20.300/2019/11. szám alatti végzésével megállapította, hogy a beolvadással megszűnt Zrt7. (korábbi nevén Zrt3.) I. rendű alperes jogutódja a Részvénytársaság1.

[18] Az ügyben meghallgatott Tanú2 előadta, hogy a perbeli szerződést ő írta alá, és ő adta a tájékoztatást. A papír alapú tájékoztatás a kockázatfeltáró nyilatkozat volt, a szóbeli tájékoztatás pedig a szerződés aláírását megelőzően történt. Előadása szerint minden ügyfélnek felhívta a figyelmét arra, hogy a szerződés svájci frank alapú, tehát ha mondjuk 10%-al növekszik a svájci frank, akkor a törlesztőrészlet is 10 %-al nő. Ő nem mondott olyat, hogy biztosan nem emelkedik egy bizonyos határ fölé a törlesztőrészlet, pont ezért mondta nekik ezt a 10 %-os példát. Felső plafont sem tudott mondani, hiszen azt ő sem tudta. Olyat sem mondott, hogy 45-50.00.-Ft-nál nem lesz magasabb a törlesztőrészlet, illetve olyat sem, hogy 300.-Ft-ra csak akkor megy fel, ha világháború lesz.

[19] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai alapján megállapította, hogy a felperesek keresete az alábbiak szerint nem megalapozott.

[20] A peres felek szerződéses viszonyában a szerződéskötés időpontjára tekintettel a polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) rendelkezései irányadóak.

[21] A régi Ptk. 209. § (1) bekezdése szerint tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

A (4) bekezdés alapján az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető.

[22] 2/2014. PJE határozat 1.) pontja szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezésének tisztességtelensége, mely szerint az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, csak akkor vizsgálható vagy állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető. Abban az esetben, ha a szerződés szövegéből és a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli, és hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelenségét a régi Ptk. 209. § (5) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem lehet megállapítani.

[23] A Hpt. 203. § (1) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény egyértelműen és közérthetően köteles ügyfeleit, illetve jövőbeni ügyfeleit a pénzügyi intézmény által nyújtott szolgáltatások igénybevételének feltételéről, valamint e feltételek módosulásáról tájékoztatni.

A (6) bekezdés alapján az olyan lakossági ügyféllel kötött szerződés esetén, amely devizahitel nyújtására irányul, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmaz, a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja.

A (7) bekezdés alapján a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre.

[24] Az eredeti kölcsönszerződés III/2. pontjában foglalt tájékoztatás mellett a felperesek külön kockázatfeltáró nyilatkozatot is aláírtak, amely egyértelműen rögzítette, hogy egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás előre nem látható és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat, továbbá, hogy ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben az adós viseli.

[25] Azt, hogy az egyes devizanemek árfolyama a kölcsön futamideje alatt milyen módon és mértékben fog változni, előre nem határozható meg. Így a pénzügyi intézményektől nem várható el az, hogy a futamidő végéig előre, pontosan meghatározzák az árfolyam változásának irányát és mértékét. Olyan kötelezettség sem terhelte a pénzügyi intézményeket, hogy visszamenőlegesen 25 évre az árfolyamok alakulását ismertessék az adósokkal. Amennyiben a pénzügyi intézmény felhívja a fogyasztó figyelmét az árfolyamváltozás kockázatának a fennállására, továbbá, hogy az árfolyamváltozás esetén jelentős mértékben növekedhet a fogyasztók kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettsége és ezen kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ő viseli, eleget tesz a tájékoztatási kötelezettségének.

[26] A kölcsönszerződésbe foglalt kockázatfeltáró nyilatkozat, továbbá a külön aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat alapján az adósok számára egyértelműnek és világosnak kellett lennie, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őket terheli, és az árfolyamváltozásnak nincs maximalizált felső határa. Ezekből a tájékoztatásokból alappal nem vonható le olyan következtetés, hogy az árfolyamváltozás mértéke korlátozott lenne, illetve, hogy annak kockázatát nem kizárólag az adósoknak kellene viselni. Ettől eltérő tájékoztatás megtörténtét a felperesek nem bizonyították.

[27] A perben meghallgatott, a szerződést a bank részéről aláíró tanú is alátámasztotta, hogy a devizahitelek esetében a kockázatra kiterjedő tájékoztatást mindig megkapták a felek, a kockázat mértékét pedig előre nem tudták megmondani.

[28] A törvényszék a perbeli esetben azt is vizsgálta, hogy az EUB által felállított követelményrendszernek (C-26/13., C-186/16., C-126/17., C-51/17., C-227/18.) megfelelt-e az alperes árfolyamkockázatról történő tájékoztatása.

[29] Az EUB többek között a C-26/2013. szám alatti ítéletében is kifejtette, hogy a fogyasztó alatt nem a konkrét fogyasztó, hanem az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó értendő. Az EUB fenti ítéletében is kiemelt felek közötti információs egyensúlyhiány kiegyenlítésére a szerződést kötő feleket általában terhelő együttműködési kötelezettséget a fogyasztó javára a Hpt. 203. § (6)- (7) bekezdése egészíti ki. A (7) bekezdés a) pontja adja meg a fogyasztóval szerződő felet terhelő plusz tájékoztatási kötelezettség tartalmát akként, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre.

[30] A Hpt. 203. § (7) bekezdés a) pontjának a bíróságokra kötelező értelmezését adja a 6/2013. PJE III.) pontja. Ez alapján a pénzügyi intézményt jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére, nem kellett kiterjednie a kockázat reális voltára, valószínűségére sem.

[31] Az EUB által C186/16 szám alatt meghozott ítélet is ebben a keretben tartalmazza a fogyasztóval szerződő fél tájékoztatási kötelezettségét. A döntés által felhívott működési mechanizmusa a szerződésnek éppen az, hogy az árfolyamváltozás hatására az adós által fizetendő törlesztési kötelezettség mértéke is megnövekszik. A pénzügyi intézmények megfelelően eleget tesznek tájékoztatási kötelezettségüknek, ha felhívják a fogyasztó figyelmét az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy az árfolyam változása esetén növekedhet a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségük. Ezen tájékoztatást követően a fogyasztó köteles azt mérlegelni, hogy ezen kockázat számára vállalható -e.(Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.370/2018/4.).

[32] A C-51/2017. számú ügy indokolása szerint a pénzügyi intézménynek elegendő tájékoztatást kell nyújtani a kölcsönt felvevők számára ahhoz, hogy az utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. A tájékoztatásnak ki kell terjednie a tagállami fizetőeszköz súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, arra, hogy az gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben az adós jövedelmét kapja leértékelődik azon devizához képest, mint amelyben a kölcsönt nyújtották. A tájékoztatásra a szerződés megkötése előtt, időben kell, hogy sor kerüljön. A EUB nem részletezte, hogy a tájékoztatásnak mire, milyen módon, illetve terjedelemben kellene kiterjednie, e kérdésben a nemzeti bíróságnak kell állást foglalnia. Az EUB ítéletek nem fogalmaztak meg olyan többletkövetelményt, hogy a tájékoztatás során bármilyen konkrét adatot, vagy számítást közölni kell a fogyasztóval, ha a tájékoztatásból az árfolyamkockázat mibenléte és annak gazdasági következményei a fogyasztó számára ennek hiányában is világosan és egyértelműen felismerhetők.

[33] A kölcsönkérelmet a felperesek 2008. augusztus 19-én terjesztették elő. Már a kölcsönkérelemben is szerepel, hogy a kölcsönigénylő nyilatkozott arról, hogy a bank felvilágosítását – amely szerint a devizában kért kölcsön vonatkozásában az árfolyamváltozásból eredően a kölcsön adósának árfolyamkockázata keletkezik – megértette és tudomásul veszi.

[34] A kölcsönkérelem benyújtása és a kölcsönszerződés megkötése között eltelt több hét alatt a felpereseknek lehetősége és egyúttal, mint átlagos fogyasztónak kötelezettsége is volt tájékozódni a szerződés esetleges kockázatairól. A felperesek a kölcsönszerződés aláírását megelőzően a kölcsönszerződést elolvashatták, áttanulmányozhatták, és a kölcsönszerződésen túlmenően külön kockázatfeltáró nyilatkozatot is aláírtak, mely kapcsán a II. rendű felperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy azt áttanulmányozta.

[35] Mindezek alapján a felpereseknek tisztában kellett lenniük az árfolyamkockázat mibenlétével, jelentőségével.

[36] A felperesek hivatkoztak arra, hogy nem értik, hogy miért a hitelszerződésben megjelölt teljes összeget terhelték az ingatlanra fedezetként, azonban ezzel kapcsolatban kereseti kérelmet nem terjesztettek elő. E körben azonban utal rá a törvényszék, hogy az eredeti kölcsönszerződés II.1.) pontja szerint a zálogkötelezett és a hitelező 130.073.- CHF kölcsön és járulékai erejéig alapított zálogjogot a felperesek ingatlanán, melynek bejegyzéséhez a felperesek a szerződés II.5.) pontjában hozzájárultak.

[37] A felperesek kifejezetten nem indítványozták az eljárás felfüggesztését az Európai Unió bírósága előtt C932/2019. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárásig, csupán annak megfontolását kérték.

[38] A törvényszék a fenti előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig tartó felfüggesztést szükségtelennek tartotta. Az előzetes döntéshozatali eljárás bevétele abban az esetben lett volna szükséges, amennyiben a bíróság a perbeli kölcsönszerződés tisztességtelenségét megállapítja.

[39] Mindezek alapján a törvényszék a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

[40] A felperesek pervesztesek lettek, a régi Pp. 78. § alapján kötelesek az alperesek fellebbezési perköltségének megfizetésére, melyet a törvényszék a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján állapított meg.

[41] A felperesek személyes költségmentessége folytán a le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13-14. §-a alapján az állam viseli.

[42] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a régi Pp. 233. §-án alapul.

Balassagyarmat, 2020. október 1.

dr. Barsi Ildikó
bíró

